

252

UCHWAŁA nr 304 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1974 r.

w sprawie zatrudnienia w rzemieślniczych zakładach pracy osób pełnoletnich w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy.

W celu zapewnienia warunków uzyskiwania oraz podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez pracowników pełnoletnich zatrudnionych w rzemieślniczych zakładach pracy oraz w związku z art. 79 i 103 § 1 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Rzemieślnicze zakłady pracy, prowadzone na podstawie uprawnień do wykonywania rzemiosła wydanych w trybie przewidzianym przepisami ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1972 r. Nr 23, poz. 164 i z 1974 r. Nr 27, poz. 158), mogą organizować podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracowników pełnoletnich w formie:

- 1) nauki zawodu w rzemiosłach określonych przez Centralny Związek Rzemiosła w porozumieniu z Ministerstwem Oświaty i Wychowania, zwanej dalej „nauką zawodu”,
- 2) przyuczenia do wykonywania określonej pracy wyłącznie w rodzajach prac, które nie wymagają odbycia nauki zawodu, zwanego dalej „przyuczeniem”.

§ 2. 1. Rzemieślniczy zakład pracy obowiązany jest zawrzeć z osobą, która ma odbyć naukę zawodu lub przyuczenie, umowę o pracę, która powinna określać:

- 1) rodzaj rzemiosła objętego nauką zawodu albo zakres przyuczenia,
- 2) czas trwania nauki zawodu lub przyuczenia,
- 3) wysokość wynagrodzenia,
- 4) zasadnicze prawa i obowiązki stron.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie może być niższe od kwoty najniższego wynagrodzenia za pracę w pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy, przysługującego pracownikowi zatrudnionemu w gospodarce narodowej.

3. Centralny Związek Rzemiosła określi po porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych wzór umowy, o której mowa w ust. 1.

§ 3. Rzemieślniczy zakład obowiązany jest zwalniać od pracy osoby, o których mowa w § 1, w celu dokształcania teoretycznego w szkole lub na kursie, w wymiarze nie mniejszym niż 200 godzin w okresie roku szkolnego.

§ 4. Naukę zawodu lub przyuczenie pracowników pełnoletnich mogą prowadzić osoby, które zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 206 § 3 pkt 1 Kodeksu pracy są uprawnione do prowadzenia nauki zawodu młodocianych.

§ 5. Centralny Związek Rzemiosła ustali zasady odbywania nauki zawodu oraz wytyczne określające czas trwania i zakres przyuczenia do poszczególnych prac.

§ 6. 1. Liczba pracowników zatrudnionych przez rzemieślniczy zakład pracy w celu nauki zawodu lub przyuczenia nie może przekraczać 5 osób.

2. Organ administracji państwowej stopnia powiatowego może w uzasadnionych wypadkach zezwolić na równoczesne zatrudnienie w celu, o którym mowa w ust. 1, w jednym zakładzie rzemieślniczym więcej niż pięciu, lecz nie więcej niż ośmiu pracowników.

§ 7. Rzemieślniczy zakład pracy obowiązany jest w świadectwie pracy wydawanym pracownikowi, który odbywał przygotowanie zawodowe, zamieścić dane dotyczące:

- 1) ukończenia praktycznej nauki zawodu lub przyuczenia,
- 2) okresu nauki zawodu i przyuczenia, jeżeli umowa została rozwiązana przed określonym w niej terminem.

§ 8. 1. Nauka zawodu kończy się egzaminem czeladniczym, przeprowadzanym na zasadach i w trybie ustalonych w odrębnych przepisach.

2. Osoby, które ukończyły naukę zawodu, mogą być dopuszczone do egzaminu czeladniczego, jeżeli mają wykształcenie co najmniej podstawowe.

§ 9. Przyuczenie kończy się egzaminem sprawdzającym, który odbywa się na zasadach określonych przez Centralny Związek Rzemiosła. Po złożeniu egzaminu sprawdzającego osoba egzaminowana otrzymuje zaświadczenie o odbyciu przyuczenia.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 30 czerwca 1971 r. w sprawie nauki zawodu w rzemieślniczych zakładach pracy w części dotyczącej pracowników pełnoletnich (Dz. U. Nr 19, poz. 188).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

253

UCHWAŁA nr 305 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1974 r.

w sprawie wynagrodzenia za pracę pracowników okręgowych sądów pracy i ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwałę stosuje się do:

- 1) sędziów okręgowych sądów pracy i ubezpieczeń społecznych,